

Gwiezdna Nawigacja (Podróże w czasie, Mapy Gwiezdne i WIĘCEJ)

Materiał z kanału Cosmic Agency
opublikowany: 3 lutego 2019

Przedmowa:

Swaruu z Erry: Nie ma materii, jest tylko umysł. Twarda materia jest tylko iluzją, stworzoną przez manifestację intencji twórczej świadomości. Każda pierwotna cząstka subatomowa, która z kolei będzie tworzyć coraz bardziej złożone struktury jest po prostu węzłem stojącej fali, powstającym z częstotliwości harmonicznej. Częstotliwość harmoniczna jest generowana przez uwagę lub punkt koncentracji uwagi świadomości. Od najdrobniejszego i najprostszego po największe i najbardziej złożone wszystko jest produktem wielkiej świadomości, która, rozdrobniona w holograficzny sposób, ma punkt uwagi we wszystkim.

Nie ma czasu, wszystko jest i wszystko dzieje się jednocześnie. To tylko postęp uwagi świadomości ożywia statyczność, dając złudzenie upływającego czasu.

W ten sam sposób nie tylko czas jest iluzją, ale również odległość i oddzielenie. Nie ma "tu" i nie ma "tam". Jedynie sam koncept posiadania oddzielnego punktu uwagi powoduje powstanie iluzji oddzielenia, w związku z czym powstaje iluzja odległości.

Materia nie istnieje jako taka, tworzy ją jedynie percepcja świadomości. Jej solidność jest tylko mirażem i jest postrzegana jako taka tylko z jednego punktu widzenia, punktu uwagi, a nie z innego. Z jednej częstotliwości mentalnej coś jest solidne, ale z innej już nie jest. Częstotliwość mentalna jest niczym więcej niż płaszczyzną egzystencjalną. Jest ideą, a idea jest częstotliwością. Cały Wszechświat jest wielkim iluzorycznym Matrixem. Wielką ideą wyobrażoną zarówno indywidualnie, jak i zbiorowo przez niezliczone miliardy holograficznych fragmentów całości, wielkiej, całkowitej, ostatecznej świadomości czyli tak zwanego Pierwotnego Źródła. Wszechświat jest ideą wyobrażoną przez Pierwotne Źródło.

Obiekt jest węzłem lub punktem, a każdy punkt lub węzeł częstotliwości w polu potencjalnej energii jest podtrzymywany przez własną częstotliwość harmoniczną, a to nic innego jak uwaga, która jest skierowana na to miejsce lub punkt, świadomość twórcza niezależnie czy jest indywidualna czy zbiorowa. Chociaż sama w sobie nigdy nie jest czysto indywidualną świadomością, zawsze jest wynikiem sumy większej ilości innych świadomości.

Nawet to, co nazywamy indywidualną świadomością, naszą koncepcją Ja, Ego, składa się z kilku fragmentów uwagi świadomości - naszego własnego oraz koncepcji, jakie inne świadomości mają o nas samych. Jest to również rezultat świadomości osadzonych na różnych płaszczyznach, zarówno na tych wyższych, gdzie jesteśmy cieniem czegoś innego, czegoś bardziej złożonego interpretowanego przez prostszą płaszczyznę egzystencjalną, jak również jesteśmy wynikiem połączenia indywidualnych świadomości niższych płaszczyzn, co moglibyśmy interpretować jako sumę zbioru małych świadomości pochodzących z postrzegania naszych indywidualnych komórek, ponieważ wpływają one na nasz sposób odczuwania i interpretowania tego, co nazywamy światem zewnętrznym. Dzieje się to na bardzo złożone sposoby, ale najprostszym przykładem byłoby to, że czujemy się dobrze, jeśli z naszym ciałem jest wszystko w porządku, ale jeśli mamy pewną ilość komórek, które nie czują się dobrze, z jakiegokolwiek powodu, to my również nie będziemy się dobrze czuli. Tak, komórki wpływają na nasze postrzeganie zewnętrznego, iluzorycznie zewnętrznego świata.

Za każdym razem, gdy coś sobie wyobrażamy, jest to projekcja w przyszłość, ponieważ to właśnie ta wymaginowana idea prowadzi nas ku temu, co zrobimy następnie. Bez wyobraźni nie byłoby przyszłości. Wyobraźnia daje nam dostęp do tych bardziej zaawansowanych płaszczyzn istnienia, na których to, co sobie wyobrażamy, już istnieje, bez względu na to, jak skomplikowane i niemożliwe może się to wydawać na pierwszy rzut oka.

Nie można żyć dokładnie w teraz, o co prosi wielu mistrzów duchowych, ponieważ terażniejszość postrzegana przez naszą świadomość jest zawsze wynikiem czegoś, co już miało miejsce w przeszłości. Prawdziwe życie w chwili obecnej oznacza myślenie w stanie Alfa, który jest twórczym stanem świadomości. Posiadanie pełnej wyobraźni świadomości planu na przyszłość jest ważne, ale nie tak bardzo, jak umiejętność życia w twórczym stanie wyobraźni, w Alfa, dzięki czemu możemy ustanowić naszą świadomość tak, aby działała tylko kilka chwil przed tym, czego doświadczamy jako teraz. Życie w stanie Alfa możemy również zdefiniować jako życie intuicyjne.

Gwiezdna nawigacja

Część pierwsza:

Choć nasze postrzeganie rzeczywistości jako jednostek o iluzorycznych ciałach materialnych sugeruje nam w formie empirycznego doświadczenia, że istnieje tu i tam, może to mieć zastosowanie jedynie do nawigacji statkiem gwiezdnym w locie podświetlnym, a więc poniżej prędkości światła. W tej formie nawigacji lub podróży przez przestrzeń między dwoma miejscami można użyć tradycyjnej mapy gwiazdnej, na której pojawiają się konstelacje, w nich gwiazdy i planety z odległościami między nimi tradycyjnie mierzonymi przez was jako jednostki astronomiczne (AU), gdzie 1 jednostka astronomiczna to średnia odległość między Ziemią a Słońcem, a dla dużych odległości rok świetlny czyli odległość, jaką światło pokonuje w ciągu roku.

Te formy nawigacji i obliczania odległości reprezentują koncepcję interpretacyjną jedynie z punktu widzenia trzeciego wymiaru, w którym Ziemia znajduje się w tym momencie. Chociaż jednostki astronomiczne są przydatne na krótkich dystansach, rok świetlny nie będzie użyteczny ponieważ jest zależny od zmiennego czynnika, jakim jest czas. W przypadku dużych odległości międzygwiazdnych jednostki astronomiczne są bezużyteczne, ponieważ są bardzo małą wartością odległości.

Ponieważ prędkość światła jest czynnikiem zmiennym, wynik obliczeń odległości będzie zawsze zależny od miejsca, okoliczności i świadomości, indywidualnej lub zbiorowej, która ją mierzy. Nawet w przypadku całkowicie automatycznych obliczeń, wyniki są zawsze zmienne. Pomiar dużych odległości w latach świetlnych jest używany tylko jako odniesienie i jest daleki od doskonałości. Możemy zmierzyć prędkość światła tylko w znanych nam miejscach lub parametrach i w naszym bezpośrednim otoczeniu, nie znając rzeczywistych wartości, jakie będzie ona miała w innych miejscach lub okolicznościach. Możemy jedynie oszacować lub dokonać przybliżonych obliczeń, jak światło będzie się zachowywać w ramach naszych wcześniejszych doświadczeń podczas przechodzenia przez te miejsca. Prowadzi to do konieczności stworzenia mapy lub planu przybliżonej wartości prędkości światła w zależności od każdej lokalizacji, zazwyczaj według kwadrantu lub zestawu często odwiedzanych konstelacji, ale zawsze będzie to przybliżenie, niezależnie jak dokładne mogą być przyrządy pomiarowe.

Ponieważ całkowita prędkość światła jest zmienna, nie jest wiarygodna do opisywania dużych odległości i jak powiedziałam wcześniej, jest tutaj używana tylko jako odniesienie dla lepszego zrozumienia. Znanymi dla was terminami może być lot **podświetlny** (z prędkością niższą od prędkości światła) i lot **nadświetlny** (z prędkością wyższą od prędkości światła), natomiast jako synonim lotu **nadświetlnego**, występuje jeszcze termin **Warp**, gdzie jeden „Warp” jest równoważny

jednej jednostce świetlnej. Nazwy te są obecne w ziemskich filmach Science Fiction, i tylko dlatego ich używam, dla waszego lepszego zrozumienia, nie są one jednak zwyczajową terminologią stosowaną przez moją rasę.

Tajgetańskie statki gwiazdne, jak również statki innych podobnych ras, nie mierzą odległości za pomocą prędkości światła z powodów opisanych powyżej. Używamy jednostek Mion, a więc prędkości transmisji fali energii na częstotliwościach mionów leptonowych, znanych na Ziemi jako neutrino. Od greckiego Leptos: „mały” lub „cienki”.

Jednakże koncepcja mionów różni się dość znacznie między ludzką a tajgetańską nauką, zawierając masę w pierwszej definicji i potencjał eteryczny w drugiej, która również rozpoznaje lub obserwuje jego preferencję do bycia falą, która podróżuje tuż przy punkcie lub krawędzi między tym, co moglibyśmy nazwać światem materialnym a światem eterycznym. Będąc podobnym do fotonu, mion w rozumieniu Tajgetan jest jednocześnie falą i cząstką. Innymi słowy, miony są w pół-eteryczne i oddziałują zarówno na świat materialny, jak i eteryczny.

Miony podróżują tysiące razy szybciej od światła, a dla tajgetańskiej nauki mają więcej wspólnego z cząstką tachionową niż z fotonem, a ich transmisja jest prawie natychmiastowa. Właśnie to niewielkie opóźnienie jest dla nas przydatne podczas pomiaru prędkości i odległości, jest również bardziej precyzyjne, choć nigdy doskonałe, jednakże nawet jeśli jego prędkość zmienia się w zależności od okoliczności, jest wystarczająco dokładna, aby można ją było wykorzystać w nawigacji międzygwiazdnej. Używanie współczynników mionowo-tachionowych do pomiaru prędkości lub odległości uwalnia nas również od konieczności używania wielu zer lub miejsc po przecinku, czego nie sposób uniknąć w przypadku lat świetlnych.

Należy tutaj wspomnieć, że zakodowana transmisja mionów jest formą transmisji danych i komunikacji na żywo lub w czasie rzeczywistym między zaprzyjaźnionymi cywilizacjami, które są oddalone od siebie nawet o kilka konstelacji, umożliwiając interakcję i rozmowę w czasie rzeczywistym między dwojgiem ludzi, na dwóch odległych planetach, oddzielonych od siebie o kilkaset lub tysiące lat świetlnych, lub komunikację między statkiem kosmicznym a jego planetą bazową nawet na ogromne odległości i nawet gdy statek jest w pełnej podróży nadświetlnej. Dzieje się tak, ponieważ miony nie "podróżują" w "mierzalnej" przestrzeni w świecie "materialnym", ale poprzez świat eteryczny, w którym odległości tak naprawdę nie istnieją. Kodowanie mionów odbywa się poprzez naprzemienną zmianę właściwości transmisji TAU i Anty-TAU. Są to miony lub neutrino typu TAU i ich odpowiedniki o przeciwnym ładunku lub o właściwościach antymaterii. Kodowanie Tau / anty-Tau.

Rodzaje silników gwiazdnych:

Nie będę tutaj definiowała wszystkich istniejących typów silników gwiazdnych, określę tylko te najczęściej używane przez Tajgetan.

Do lotów z prędkością poniżej światła zazwyczaj używane są dwa:

- 1.) Silniki manipulujące grawitacją i
- 2.) Silniki reakcyjne wykorzystujące strumień plazmy.

Ta klasa silników jest przydatna tylko na krótkich dystansach lub do precyzyjnych manewrów wewnątrz i na zewnątrz atmosfery planety. Są one również używane do pokonywania odległości międzyplanetarnych, natomiast nigdy do pokonywania dużych odległości międzygwiazdnych.

Do lotów międzygwiazdnych używamy toroidalnych silników całkowitego zanurzenia, które są funkcją odrzutowych elektromagnetycznych silników plazmowych. Strumień plazmy w trybie całkowitego zanurzenia toroidalnego.

Jego działanie opiszę szczegółowo w drugiej części tego tekstu.

Gwiazdna Mapa według Częstotliwości:

Do lotów podświetlnych, na krótkich dystansach międzyplanetarnych mogłoby się wydawać, iż nie potrzeba więcej niż znajomość mapy z pozycjami planet i docelową. Odległości / współrzędne w planie trójwymiarowym, czyli umiejętność odczytywania trójwymiarowej mapy używając współrzędnych X, Y i Z są regularnie prezentowane załozdze w postaci dużego ultra-szczegółowego hologramu, jednak ten sposób przedstawienia mapy nie będzie przydatny w momencie, w którym nasz statek wejdzie w tryb nadświetlny (Warp), ponieważ jak zobaczysz poniżej, wszystkie zasady zmieniają się wtedy radykalnie.

W przypadku braku materii jako takiej, Wszechświat istnieje tylko jako wynik manifestacji świadomości w postaci fal stojących w morzu energii potencjalnej zwanej Eterem, i wszystko, co istnieje, sprowadza się do zupy częstotliwości w ramach wspomnianej energii potencjalnej.

Aby w sposób zrozumiały i użyteczny stworzyć mapę gwiazdną dla lotu powyżej prędkości światła, musimy zapomnieć o normalnych trójwymiarowych mapach gwiazdnych.

W miarę jak zwiększamy prędkość i zbliżamy się do prędkości światła, nasze trójwymiarowe mapy gwiazdne stopniowo tracą na dokładności. Po osiągnięciu prędkości światła i większej, precyzja trójwymiarowych map gwiazdnych staje się równa zero i stają się one bezużyteczne, ponieważ przy tych prędkościach wykrycie czegośkolwiek na zewnątrz statku jest niemożliwe. Nie można określić jego pozycji w obrębie mapy X, Y, Z. Gdybyśmy mogli osiągnąć te prędkości, pozostając na początkowej płaszczyźnie egzystencjalnej, przyspieszanie statku z masą powodowałoby coraz większy opór, którego nie można byłoby pokonać siłą generowaną przez konwencjonalne silniki. Zostało to wyjaśnione w Teorii Względności Einsteina, i częściowo jest to poprawne.

Jak już wspomniałam, Wszechświat sam w sobie jest Matrixem częstotliwości. Dla tajgetańskiej nauki, podobnie jak dla nauk większości podobnych ras, jest to całkowicie udowodniony fakt, który można wykorzystać i manipulować nim tak, by sztucznie modyfikować jego strukturę.

Aby nawigować z prędkościami większymi niż prędkość światła, musimy zmienić myślenie. Nieważne są wtedy mapy z odległościami i pozycjami, czy wektory ruchu. Istotne są wyłącznie pierwotne częstotliwości wibracyjne. Pierwotna częstotliwość wibracyjna to taka, która definiuje oscylacje subatomowych składników tworzących samą materię. Jest to prędkość lub częstotliwość między każdym cyklem depolaryzacji między polem eterycznym a światem lub płaszczyzną materialną w sekwencji 1, 2, 4, 8, 7, 5 / 3, 6, 9 opisanej w Mechanice Manifestacji.

Aby wyobrazić sobie, jak wygląda gwiazdna mapa według częstotliwości, musimy wiedzieć, że każda lokalizacja, jak na przykład Ziemia, ma określoną i niezastąpioną częstotliwość, która definiuje ją w czasoprzestrzeni, którą nazywamy Matrixem Pierwotnym lub Uniwersalnym. W przypadku Ziemi ta specyficzna częstotliwość jest bardzo podobna do jej rezonansu Schumanna, który oficjalnie opiera się na częstotliwości 7,83 Hz i jest ściśle związany z tym rezonansem.

Każda planeta ma swoją własną częstotliwość oscylacyjną i choć termin "rezonans Schumanna" odnosi się tylko do Ziemi, możemy powiedzieć, że każda planeta i każde miejsce we wszechświecie ma swój własny "rezonans Schumanna", chociaż wspominał o tym tylko w ramach wyjaśnienia.

Oznacza to, że każdy punkt we Wszechświecie ma określoną i unikalną częstotliwość dla swojego miejsca. W celu stworzenia gwiazdnej mapy opartej na częstotliwościach, musimy uporządkować te częstotliwości w formie liczbowej i zarejestrować je w naszej bazie danych. Na przykład: dla Ziemi

będzie to 7,83 Hz, Mars: 13,5 Hz, Wenus: 221,23 Hz, Jowisz: 183,58 Hz. (Tylko częstotliwości bazowe). I tak właśnie każdy punkt we wszechświecie posiada swoją specyficzną i niepowtarzalną częstotliwość.

Na Tajgocie nie mierzymy oscylacji materii w hercach (Hz), ale w "cyklach" lub jednostkach Dzi'izí, więc jeśli 1 Hz równa się 1,894 Dzi'izí, to przeliczamy 7,83 Hz z Ziemi mnożąc $7,83 \times 1,894 = 14,83002$ Dz. Ziemia więc na mapach gwiazdnych będzie miała częstotliwość podstawową 14,83002 Dz, Mars 25,569 Dz, Wenus 419,00962 Dz i Jowisz 347,70052 Dz, lub jednostki Dzi'izí (Dz).

Dzi'izí reprezentuje przyjętą średnią najbardziej pierwotnej częstotliwości wibracyjnej materii w piątej gęstości. Podstawą jest częstotliwość wibracyjna pierwiastka wodoru przy zerze absolutnym w przestrzeni międzygwiazdnej. 1 Dz jest równoważny jednemu cyklowi na jednostkę czasu, a jako podstawę odniesienia dla wspomnianej jednostki czasu przyjmuje się perspektywę tymczasowego czasu trwania załogi statku dokonującego pomiaru. (Jednostka SIT lub czas trwania jednostki czasu wewnątrz statku) Oznacza to, że Dz nie może być całkowicie dokładne, jednak wystarczy, aby obliczenia mogły skutecznie prowadzić statek kosmiczny nawet przy niewielkich odchyleniach, które załoga będzie musiała kompensować w inny sposób podczas lub po każdej podróży, jeśli to będzie konieczne. Musimy pamiętać, że czas jest względny dla każdej świadomości i nigdy nie jest stały.

W temperaturze zera absolutnego ustaje ruch molekularny, więc temperatura jest mierzona jako zero lub brak ruchu molekularnego. Jednak na poziomie subatomowym nawet w tej temperaturze częstotliwość wibracyjna wciąż się utrzymuje.

Częstotliwość lub oscylacja Dz danego miejsca jest wynikiem sumy i interakcji wszystkich innych częstotliwości oddziałujących z tym miejscem. Wszystko, co istnieje we Wszechświecie, jest ze sobą połączone tą samą zupą częstotliwości, oscylujących w jednym ośrodku którym jest Eter, a Eter jest czystą świadomością. Eter jest Pierwotnym Źródłem.

Masa i złożoność danego obiektu we Wszechświecie są wynikiem nagromadzenia uwagi, którą to miejsce otrzymuje od Pierwotnego Źródła lub Eteru. Im więcej uwagi otrzymujesz, tym większa jest twoja masa, a jest ona tym samym, co wyższa koncentracja energii.

Powód, dla którego jakiś obiekt otrzymuje więcej uwagi, będzie zależał od interakcji, jaką ma on z innymi obiektami, które go otaczają, ponieważ wszystko jest ze sobą powiązane. Dotyczy to wszystkiego, począwszy od dużych obiektów gwiazdnych, takich jak słońca lub planety, po małe rzeczy, takie jak moneta, klucz, orzech, a nawet cząstki subatomowe. Każdy obiekt ma powód istnienia i jest częścią większego obiektu, który z kolei jest częścią jeszcze większego obiektu i tak dalej, aż do osiągnięcia całości: Wszechświata lub Pierwotnego Źródła. W Uniwersalnym Pierwotnym Matrixie nic nie jest przypadkowe, i wszystko co istnieje ma swój powód.

Na mapie gwiazdnej według częstotliwości w jednostkach Dzi'izí lub w skrócie Dz, im więcej miejsc po przecinku ma liczba, tym większa precyzja w ustaleniu pozycji we Wszechświecie.

Tak więc dla Ziemi częstotliwość 14.83002 Dz oznaczałaby samą planetę jako całość. Jeśli dodamy więcej miejsc po przecinku: 14.830028452 mamy więcej szczegółów, aby uwzględnić częstotliwość 0.000008452 Dz, która opisuje kontynent europejski. I tak gwiazdna pozycja: 14.83002,8452,700532,5100688, 71200206, 898210030, 738007332101 Dz mówi nam: 14.83002 (Ziemia), 8452 (Kontynent Europejski), 700532 (Francja), 5100688 (Paryż), 71200206, (Wieża Eiffla), 898210030 (Restauracja) 738007332101 (stolik czwarty).

Za pomocą większej liczby miejsc po przecinku możemy określić, który talerz znajduje się na stole, które ziarenko ryżu wewnątrz talerza, a nawet każdą pojedynczą cząsteczkę. Każdy obiekt posiadający masę we Wszechświecie Pierwotnego Matrixa ma swoją specyficzną i dokładną częstotliwość. Wszystko sprowadza się do wiedzy na temat jego konkretnej częstotliwości, by wprowadzić ją do spójnej bazy danych, co jest możliwe dzięki zaawansowanym sprzętom i czujnikom.

W przypadku Ziemi, Europy, Francji, Paryża, częstotliwość 14.83002,8452,700532,5100688 Dz, jest wszystkim, czego potrzebujemy, aby poprowadzić nasz statek do tej konkretnej lokalizacji. Warto wspomnieć, że częstotliwości Dz nie są współrzędnymi, ponieważ wtedy służyłyby nam tylko w ramach konwencjonalnej trójwymiarowej mapy gwiazdnej do kierowania statkami przy prędkościach niższych niż prędkość światła.

Dzięki mapie współczynników częstotliwości prowadzącej Dz eliminujemy potrzebę wprowadzania zbyt wielu zbędnych danych do naszego komputera nawigacyjnego, dzięki czemu nie ma potrzeby wprowadzania danych z bardziej szczegółowych lokalizacji, ponieważ dokładna częstotliwość specyficzna dla całego układu słonecznego i tak jest już dość duża. I tak zbliżając się do Paryża, i ustanawiając restaurację na Wieży Eiffla jako cel podróży, nie jest konieczne wprowadzanie całej dokładnej sekwencji Dz, którą opisywałam wcześniej, ponieważ wystarczy przybyć do Paryża statkiem, wyłączyć tryb nadświatłny, a następnie nawigować tam za pomocą konwencjonalnych współrzędnych X, Y, Z lub po prostu zupełnie naturalnie za pomocą wzroku. Standardowo, po dotarciu do Ziemi wyłącza się tryb nadświatłny, a następnie nawiguje się według normalnych współrzędnych. Zależy to również od wielkości i masy danego statku, gdyż te duże potrzebują więcej wolnej przestrzeni do manewrowania.

Podsumowując, każde miejsce we Wszechświecie będzie miało swoją własną specyficzną i niepowtarzalną częstotliwość jako adres lub tożsamość, a wynika to z sumy jego interakcji z innymi częstotliwościami wokół niego.

Suma, która odpowiada określonej częstotliwości każdego miejsca, jest wynikiem ilości uwagi, jaką to miejsce otrzymuje od świadomości lub sumy świadomości. Pochodzi ona bezpośrednio z Eteru lub z Pierwotnego Źródła, łącząc się z sumą fraktalnych świadomości tego samego Źródła, a więc jednostek zamieszkujących dane miejsce, będących częściami tego samego Pierwotnego Źródła.

Jak ma to miejsce w dowolnym ośrodku energii potencjalnej, aby obiekty stałe mogły się w nim znaleźć, konieczne jest wytworzenie fal stojących, bo to w węzłach takich fal powstają wspomniane obiekty. Potrzebujemy do tego częstotliwości harmonicznej, bez niej proces tworzenia jest niemożliwy.

Harmonika częstotliwości ma zawsze postać matematycznie doskonałej geometrii, więc kierunek lub lokalizacja określonego miejsca w jednostkach Dz zawsze będzie odpowiadać przewidywalnym i uporządkowanym fraktalom matematyczno-geometrycznym generującym matrycę informacji uporządkowanych i możliwych do zbadania. Jest on taki sam jak energetyczna sieć, którą Matrix Uniwersalny tworzy lub manifestuje w swojej fizycznej formie.

Biorąc pod uwagę, że wszystko jest ze sobą połączone i że częstotliwość konkretnego miejsca jako jego umiejscowienia we Wszechświecie jest ściśle powiązana i wzajemnie połączona ze wszystkimi innymi, również zależnymi od innych, w postaci sekwencji matematyczno-geometrycznej, możliwe jest teraz przewidywanie i wstępne obliczenie położenia nieznanego miejsca przy użyciu współczynników Dz sprzężonych z harmoniką częstotliwości. Pozwala to nawigować statkiem w supie istniejących częstotliwości, w większości nieznanych, znając jedynie interakcję między

częstotliwościami danego miejsca. Wystarczy tylko znać harmonikę częstotliwości, która dominuje w określonym sektorze przestrzeni.

Harmonika częstotliwości w nawigacji gwiazdnej jest uporządkowaną sekwencją częstotliwości w formach matematyczno-geometrycznych, które generują masę tworzącą obiekty gwiazdne w danym sektorze przestrzeni. Harmonika ta jest jak muzyka. Musi być idealna, w przeciwnym razie stacjonarna fala, która tworzy całą materię, załamie się. Jakikolwiek dysonans w muzyce, która ją tworzy, zniweczy cały system i dynamikę jego tworzenia. Gdyby w harmonice częstotliwości zaprogramowanej w komputerze pokładowym wystąpił błąd, doprowadziłoby to do wyjścia statku z hiperprzestrzeni przed dotarciem do celu, a dokładnie w momencie, w którym taki dysonans wystąpi. Zwykle zdarza się to w głębokiej przestrzeni kosmicznej i powoduje konieczność ponownego przemyślenia i obliczenia parametrów nawigacyjnych celem kontynuowania podróży, ale nie spowodowałoby to żadnej katastrofy.

Sekwencja toru lotu nadświatłowego, której należy przestrzegać, to ciąg ściśle powiązanych i uporządkowanych częstotliwości. (Muzyka). W słyszalny sposób harmonika częstotliwości trajektorii statku jest słyszalna jako ciąg różnych, ale zgodnych i powiązanych tonów. Brzmi to jak specyficzna melodia. Im jest ona bardziej złożona, tym precyzyjniejsze będą manewry wykonywane przez statek, ponieważ im większa złożoność, tym więcej szczegółów, a zatem więcej informacji, które będą brane pod uwagę w kursie docelowym, punkty wzdłuż drogi, tak jak w przypadku restauracji na wieży Eiffla.

W przypadku bardzo rozbudowanej harmoniki częstotliwości brzmi ona jak niezwykle złożona symfonia, ale seria zupełnie podstawowych dźwięków często wystarcza, aby zmienić kurs statku lub sprawić, że statek sam zrozumie, jakiej harmoniki częstotliwości potrzebuje, aby dotrzeć do celu. Tak więc pojedyncza sekwencja lub prosta melodia wystarczy, aby uzyskać dane niezbędne do poprowadzenia statku z powrotem do domu. Melodia i jej dane jako częstotliwości są zestawiane z bazą danych lub gwiazdną mapą częstotliwości, a komputer ustala kurs i miejsce docelowe.

Pomyśl o Wszechświecie, przestrzeni i Galaktyce ze wszystkimi słońcami, planetami i innymi ciałami niebieskimi, nie jako o obiektach materialnych, ale jako o jednostkach częstotliwości interpretowanych za pomocą liczb w jednostkach Dz. Każde ciało niebieskie ma swoją własną częstotliwość, która jest wynikiem nie tylko jego samego i świadomości, która generuje je swoją uwagą, ale również interakcji, jaką ma ono ze wszystkimi innymi ciałami niebieskimi, gdyż wszystko jest ze sobą połączone. Im większą masę ma obiekt, tym więcej uwagi świadomości otrzymuje, a zatem tym wyższa jest jego wartość w jednostkach Dz.

Wyobraź sobie wszechświat złożony wyłącznie z częstotliwości wibracyjnych, przedstawionych jako sekwencja liczbowa. Pomyśl dla przykładu o kartce papieru wypełnionej liczbami. Reprezentuje ona sektor galaktyczny. Liczby o niskiej wartości reprezentują małe ciała niebieskie, zera (0,0000) lub liczby z bardzo małymi miejscami po przecinku, jak 0,0000000232, reprezentują miejsca w przestrzeni o niewielkiej masie na jednostkę sześcienną, śladowe ilości pierwiastków, głównie wodoru i helu lub cząstek pyłu.

Duże jednostki liczbowe reprezentują obiekty od asteroid po planety i słońca. Tak jak mówiłam: im wyższa wartość liczbowa, tym większy obiekt lub większa masa.

Zatem już na pierwszy rzut oka, obserwując liczby na kartce, możemy zobaczyć i zrozumieć, gdzie znajdują się obiekty o dużej masie. Wartość liczbowa pustej przestrzeni, ale blisko obiektu o dużej masie, mimo że praktycznie nic tam nie ma, będzie również miała wyższą wartość niż odpowiednik w głębokiej przestrzeni, stopniowo malejąc liczbowo w miarę oddalania się od obiektu o dużej masie. Częściowo można to zinterpretować jako zjawisko zakrzywienia przestrzeni z Teorii Względności Einsteina, która, choć w większości błędna, zawiera nieco prawdy, jednak niewłaściwie interpretowanej. Przestrzeń nie zakrzywia się, jak mówi Einstein, tylko świadomość zniekształca

przestrzenną siatkę numeryczną. Tylko umysł za to odpowiada.

Do tej pory mówiłam o mapie numerycznej, która interpretuje określone częstotliwości dla każdego miejsca. Reprezentuje ona sektor przestrzenny, ale nie jest dynamiczna. Ma stałe i nieruchome wartości, jak fotografia. A przecież wszechświat taki nie jest, wszechświat jest dynamiczny i jego jedyną stałą rzeczą jest zmiana.

Wyobraźmy sobie teraz stos kartek papieru ułożonych jedna na drugiej, z których każda wypełniona jest liczbami odpowiadającymi konkretnym liczbom na kartkach, które ją poprzedzają, ale z niewielkim wzrostem lub spadkiem wartości, który jest progresywny wraz z kolejnymi kartkami papieru. Każdy arkusz reprezentowałby określony moment w czasie, a ich sposób ułożenia jeden na drugim reprezentowałby postęp w czasie, będący ruchem częstotliwości reprezentujących obiekty. Arkusz znajdujący się bezpośrednio pod tym na szczycie będzie poprzednim momentem w czasie, a każdy kolejny dołożony będzie przyszłością. Im dalej któraś kartka oddalona będzie od tej pierwszej, w tym dalszą przeszłość lub przyszłość zmierzamy. Jednak cały stos jak i każda pojedyncza kartka po prostu są, istnieją poza czasem. Dopiero świadomość obserwatora i jego uwaga, pozwala śledzić progresję wartości liczbowej danego obiektu, co w konsekwencji ożywi go lub nada mu znaczenie i interpretację.

Podczas podróży w trybie nadświetlnym, komputer powinien nie tylko otrzymać adres miejsca docelowego jako częstotliwość, ale także dane dotyczące momentu w czasie, jaki nas interesuje. W przykładzie ze stosem papierów, miejsce docelowe: 14.83002 Dz (Ziemia) będzie tylko jednym z parametrów do wprowadzenia (u nas ta informacja ma nazwę **Bil'h**), odpowiadającym pozycji w siatce na naszej kartce papieru. Następnie wprowadzamy dane z informacją o tym konkretnym momencie w czasie na Ziemi, w którym chcemy na nią przybyć (u nas parametr ten nazywa się **Na'al**), co z kolei określa która konkretnie kartka ze stosiku nas interesuje.

Jak widać, lot międzygwiazdny w trybie nadświetlnym jest równoznaczny z podróżą w czasie. Każdy nadświetlny statek kosmiczny jest z definicji wehikułem czasu i może dotrzeć do celu w dowolnym dniu: w teraźniejszości, w przyszłości, a także w przeszłości. Nie stanowi żadnego problemu dotarcie do miejsca docelowego w odległej przeszłości lub odległej przyszłości. Jest to po prostu jedna z danych kierunkowych interpretowanych za pomocą współczynników **Na'al** i **Bil'h**, które korzystają z jednostek **Dzi'izí** czyli Dz.

Jest jeszcze trzeci czynnik, który należy wprowadzić do komputera nawigacyjnego. Parametr **Ho'dee'zá**, który można przetłumaczyć jako paralaksa, choć jego znaczenie nieco się różni. Współczynnik ten wskaże komputerowi z którego kierunku statek, po wyjściu z lotu nadprzestrzennego lub nadświetlnego, powinien zbliżyć się do celu.

Bil'h jest odpowiednikiem **Gdzie**, (o którą pozycję chodzi we wspólnej siatce numerycznej wszystkich kartek papieru). **Na'al** jest odpowiednikiem **Kiedy** (na której konkretnej kartce w całym stosie znajduje się pozycja celu).

Gdzie i kiedy dotrzeć do celu.

Ho'dee'zá - z którego kierunku przybędziemy.

Fakt, że lot międzygwiazdny z prędkością większą od światła jest równoznaczny z podróżą w czasie, oznacza jednocześnie, że załoga ma możliwość zmiany linii czasu, powrotu do przeszłości, aby czemuś zapobiec lub podróży do przyszłości, aby zobaczyć, co się stanie. Chociaż paradoksy związane z czasem nie istnieją, o czym szczegółowo opowiem później, jest to ogromna odpowiedzialność. Pojawia się potrzeba moralności i uczciwości każdego członka załogi, a także posiadania wiedzy w kwestii nieingerencji i konsekwencji jakiegokolwiek interwencji wobec jakiegokolwiek

rasy, a nawet względem samych siebie. **Nie należy tego lekceważyć i jest to jeden z powodów, dla których nie każda rasa powinna mieć możliwość nadświetlnych lotów międzygwiazdnych, niezależnie od poziomu rozwoju duchowego i moralnego.**

Zatem nie można nawigować z prędkościami bliskimi prędkości światła, a tym bardziej z prędkościami wyższymi, myśląc w kategoriach pojęć trójwymiarowych map. Trzeba myśleć tylko w kategoriach częstotliwości. A myślenie w kategoriach częstotliwości oznacza tutaj świadomość, że częstotliwości te są generowane i istnieją dzięki interakcji twórczej świadomości. Oznacza to, że nie można nawigować lub uzyskać dostępu do prędkości bliskich prędkości światła oraz nadświetlnych bez wejścia w obszar natury świadomości i duchowości oraz dogłębnego zrozumienia rzeczywistości.

Do lotów międzygwiazdnych z prędkościami nadświetlnymi niezbędny jest więc, jako główny i niezastąpiony składnik, wysoki stopień rozwoju duchowego, zarówno każdego członka załogi, jak i całej cywilizacji, która rozwinęła technologię i wystarczające zrozumienie, aby to osiągnąć.

W myśleniu 3D, opartym na materializmie, jak ma to miejsce w przypadku ziemskiej nauki, jest to po prostu niemożliwe. W części drugiej opiszę, jak działa statek kosmiczny, jego budowę, anatomię hiperprzestrzeni i jak możliwe jest pokonywanie wielkich odległości.

-Swaruu z Erry

Tłumaczenie (Translation): Light
Zrealizowano dla kanału: Agencja Kosmiczna
Link do video w języku polskim: <https://www.youtube.com/watch?v=84R74vpCW6k>

Źródło:

URL of transcript:

<https://swaruu.org/en/transcripts/pleiadian-message-stellar-navigation-time-travel-stellar-maps-and-more>

Original video: <https://www.youtube.com/watch?v=IKjaPq04eBo>

Author: Cosmic Agency, Gosia

Original title: Pleiadian Message: Stellar Navigation (Time Travel, Stellar Maps and MORE)

Published: February 03, 2019
